

Dreiging aan de Schelde

Triller

Pierre van den Heuvel

Voorwoord:

Pierre kon nog net de trein van 9.06 uur naar Eindhoven halen. Hij had echt moeten rennen. Oké, hij had wel enige conditie, maar onlangs was hij de vijftenzestig al gepasseerd en de jaren begonnen te tellen. Daarbij kwam nog dat hij, ondanks drie keer sporten per week, wel een paar pondjes te veel woog. Hij was Bourgondisch ingesteld en hield dus van lekker eten en een goed glas wijn. Hij gniffelde in zichzelf bij het bezorgde gezicht van zijn huisarts terwijl hij haar liet weten gehoord te hebben dat twee glazen rode wijn per dag uitstekend waren voor de goede bloedsomloop. Dat dit in de praktijk twee zeer goed gevulde glazen waren hield hij maar wijselijk voor zichzelf. Ondanks al deze fratsen had hem dit wel aan het denken gezet. Terwijl hij peinzend in het overvolle treinportaal stond, werd hij opzij gedrukt. Dit lag niet aan de mensen die naast hem stonden. Nee, dit lag aan een paar reizigers die zich nog op het allerlaatste moment in de mudvolle trein wrongen. Het rook naar natte jassen en dat was nog niet het ergste: hij werd voor het eerst zijn leven, bang. Echt bang! Hij kon nauwelijks ademen in deze mensenmassa, die als vissen in een sardientjesblikje waren samengepropt. Gelukkig duurde de rit slechts een kleine tien minuten, hij was blij dat hij weer voluit kon ademen. Dit was echter van korte duur want op het station wemelde het van jachtige mensen, die weinig geduld hadden met wat minder mobiele medemensen. Pierre besloot eerst een kop koffie in het stationsrestaurant te gaan drinken, tot de rust enigszins was teruggekeerd. Hij zocht een tafeltje uit en achter een dampende verse kop koffie kwam hij tot rust. Pierre draaide zijn gezicht

naar de tv, die linksboven in de hoek was opgehangen. Er verschenen beelden van een rampgebied in Amerika. De zuidelijke staten werden bedreigd door een zeer zware orkaan. Iedereen die weg kon, vluchtte naar het veilige noorden. Met als gevolg dat de wegen vol stonden met langzaam en vaak stilstaand verkeer. Hij zag beelden van ellenlange files met mensen die vast zaten in de stroom van auto's, bussen en vrachtwagens. Nu wist Pierre ook wel dat Amerika een groot land is. Het kolossale achterland bood de vluchtende mensen, ondanks de ellende, toch een veilig heenkomen. Hij troostte zich met de gedachte dat deze orkanen gelukkig niet in zijn overbevolkte, kleine landje voorkwamen, want dat zou echt een rampscenario worden. Toch bleef dit nieuws ergens in zijn hoofd knagen. De laatste echte grootschalige ramp was de watersnood van 1953. De gehele provincie Zeeland, het zuiden van Zuid-Holland en het westen van Noord-Brabant waren aan een zware overstroming ten prooi gevallen. Het was een vreselijke ramp waarbij honderden doden en gewonden waren gevallen. Als kleine jongen had hij de verhalen van de monteur in zijn vaders fietsenzaak gehoord. Die waren uit de eerste hand want deze monteur was toen, als dienstplichtige chauffeur, ook in dit rampgebied ingezet. Nederland telde in die tijd ongeveer tien miljoen inwoners. Door groei en massale immigratie zitten we nu op ruim zeventien miljoen inwoners. "Hm," dacht Pierre hardop, "het is maar goed dat het hier veilig is want anders zitten we als ratten in de val". Deze positieve gedachten verdwenen echter als sneeuw voor de zon bij de volgende reportage. Hierbij werden de zoveelste problemen bij de Belgische kerncentrale Doel bij Antwerpen aan de kaak gesteld.

Denkende aan wat de kernrampen in het Oekraïense Tsjernobyl en het Japanse Fukushima voor gevolgen hadden, baarden deze berichten hem zorgen. Want er was veel meer aan de hand dan wat de autoriteiten als nieuws vrijgaven. Ondanks hun verwoede pogingen de situatie te bagatelliseren, was men achter de schermen volop bezig om te redden wat er te redden viel. Het was niet meer de vraag of er een ramp zou uitbreken, maar meer wanneer! Men begon de beseffen dat de geest uit de fles was en de tijd klok tikte verder, tik, tik.....

Dankwoord:

Om mij een beeld te vormen heb ik van onderstaande informatie gebruik gemaakt:

<http://corporate.engie-electrabel.be/nl/lokaal-producent/kernenergie/doel/>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Kerncentrale_Doel

<https://www.omroepzeeland.nl/nieuws/100795/Belgische-professoren-vinden-Doel-te-onveilig-om-actief-te-blijven>

https://www.burojansen.nl/traa/b8_2_17.htm

<http://www.radioactiviteit.com/atoombom.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=FB-Ghg8aRj8>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Kernexplosie>

<https://www.businessinsider.nl/waarom-je-nooit-in-een-auto-moet-gaan-zitten-als-vlkbij-een-atoombom-ontploft/>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Kernramp_van_Tsjernobyl

<https://books.google.nl/books?id=CDBTDQAAQBAJ&pg=PT179&pg=PT179&dq=actieradius+kernexplosie&source=bl&ots=-Sz8f6YI->

[C&sig=ACfU3U1G4STkvkaE6L4y9UhZAJYnTd4kBA&hl=nl&sa=X&ved=2ahUKEwjaufy2rcfgAhXK26QKHYGKdggQ6AEwCHoECAIQAQ#v=onepage&q=actieradius%20kernexplosie&f=false](https://books.google.nl/books?id=CDBTDQAAQBAJ&pg=PT179&pg=PT179&dq=actieradius+kernexplosie&source=bl&ots=-Sz8f6YI-C&sig=ACfU3U1G4STkvkaE6L4y9UhZAJYnTd4kBA&hl=nl&sa=X&ved=2ahUKEwjaufy2rcfgAhXK26QKHYGKdggQ6AEwCHoECAIQAQ#v=onepage&q=actieradius%20kernexplosie&f=false)

https://www.knack.be/nieuws/planet-earth/tsjernobyl-7-gevolgen-van-een-30-jarige-kernramp/article-normal-692851.html?cookie_check=1550589986

<https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/vluchtelingen-kiezen-vaker-voor-overtocht-onstuimige-zwarte-zee-naar-roemenie~b4b5e0cc/?referer=https%3A%2F%2Fwww.google.nl%2F>

Natuurlijk moet ik Jolanda Brouwer niet vergeten. Jolanda heeft wederom voor de correcties gezorgd.

Hoofdpersonen:

Pierre van den Berg

Dorien van den Berg

Jeroen van den Berg, zoon van Pierre en Dorien

Lisette van der Brandenburg, vriendin en partner van Jeroen

Jorg van den Berg, zoon van Pierre en Dorien

Marieke von Borkel und Schaft, vriendin en partner van Jorg

Willem Freriks, eindredacteur van de Gazet van Antwerpen

Maria Appels, vriendin van Willem Freriks

Jos Renders, schoolvriend van Willem Freriks wonende in Eupen

Paul Francks, journalist

Jos Vercauwen, Hoofdcommissaris en Korpschef Politie
Antwerpen

Toon Bartels, Burgermeester van Antwerpen

Freddie Decoster, rechercheur politie Antwerpen, afdeling
moordzaken

Louis van Turnhout, Hoofd beveiliging kerncentrale Doel

Els van Turnhout, vrouw van Louis

Kim van Turnhout, oudste dochter van Louis en Els

Evi van Turnhout, jongste dochter van Louis en Els

Ahmed Bursa, gewezen en gevallen baas van de Turkse Maffia in de Antwerpse haven

Ali Bagdad, nieuwe baas van de Turkse Maffia in de Antwerpse haven

Yazdan Khomeini, verongelukte terrorist

Wolf Kramer, frauderende computerprogrammeur en financieel expert

Fitim Burka, leider van de Albanese maffia

Dimitri Burka, zoon van Fitim

Steef Zoutelande, rechercheur Politiebureau Terneuzen

Sebastiaan Stoffels, hoofd operationele dienst kerncentrale Doel

Liesbeth Stoffels, vrouw van Sebastiaan

Marco van Dam, rechercheur politie Antwerpen, afdeling fraudebestrijding

John van Keulen, eigenaar van bouwbedrijf "John van Keulen"

Klaas Dijkman, directeur van ingenieursbureau "Dijkman en zonen"

Giel Tuns, Wethouder van bouwzaken B&W Antwerpen

Mr. Marleen Jansen te zijn, officier van Justitie Politiebureau Noord-Holland afdeling Alkmaar.

Piet Paulusma, hoofdoperator kernreactor 5, kerncentrale Doel

Mohammed Tutur, opvolger van Sebastiaan Stoffels, hoofd operationele dienst kerncentrale Doel

Kolonel Ben Bleukx, bevelvoerend officier hulpoperatie Antwerpen

Omar Gensiz, teamleider maffia groep Antwerpen

Ahmed Bodrum, medewerker van Omar Gensiz

Mehmet Izmir, medewerker van Omar Gensiz

Berat Soke, medewerker van Omar Gensiz

Afran Merdem, Militante Koerd, geheim agent bij de Nederlandse geheime dienst, de AIVD

Hans Lenssinco, directeur AIVD

P.S. Alle hiervoor vermelde namen zijn fictief en hebben geen relatie met de realiteit

Index:

01: Een excursie en een ontmoeting met vergaande gevolgen

02: Verraad

03: Nederland in gelukkige tijden

04: Donkere wolken rond onze energie

05: De schimmige wereld van illegaal gokken

06: Vrijheid van meningsuiting en persvrijheid

07: Strijd om de macht

08: Van illegaal gokken naar chantage en afpersing

09: Grootschalige fraude met overheidssubsidie

10: Getuigenbescherming

11: Dreigend gevaar wordt niet herkend

12: In de greep van de Turkse maffia

13: De zwartste dag van België

14: Evacuatie

15: Misbruik van de zwaksten

16: De jacht is geopend

17: Operatie Doğruluk

18: Handig gebruik van een EU probleem

19: Epiloog

20: Bijlage structuur Turkse maffia

Eerdere verschenen boeken:

Het geheim achter de ontkenning (2012).

Uitgever: [Uitgeverij U2pi BV \(JouwBoek.nl\)](http://Uitgeverij_U2pi_BV_(JouwBoek.nl)); ISBN 978-90-8759-288-2

Er bestaat een verhaal dat na de instorting van het Derde Rijk, het Vaticaan vele SS kopstukken en andere oorlogsmisdadigers heeft helpen ontsnappen naar Argentinië. Dit is een zeer omstreden verhaal met zowel felle tegen- als medestanders. Nu kan men daar wel heel luchtig over doen met het statement 'Waar rook is, is vuur', maar het zit toch wel iets gecompliceerder in elkaar. Het Vaticaan is een religieuze organisatie met contacten over de gehele wereld. Tevens komen haar medewerkers uit alle windstreken. Door verschil in achtergrond kunnen de belangen verschillend zijn. Het is dus mogelijk dat sleutelfiguren in het Vaticaan destijds wel degelijk hun belangen bij deze smokkelroute hebben gehad. Ik heb mij dan ook gestort op de vraag welke belangen dat zouden kunnen zijn en nog belangrijker: Hoe waren zij erbij betrokken? Het is een fictief verhaal, maar dat wel de realiteit benadert. Uit de matrix van gegevens ontstaat een stelling die de moeite waard is om bij stil te staan. Mocht u daar belangstelling voor hebben dan neem ik u mee naar het begin van deze bloedstollende triller.

Bundel zotte verhalen (2013).

Uitgever: United p.c. ; ISBN: 978-3-85438-049-8

Een dag niet gelachen, is een dag niet geleefd! Humor is van alle tijden en varieert van subtiel cynisme tot ouderwets geouwehoer. Door drie totaal verschillende verhalen te bundelen denk ik iedereen aan het lachen te krijgen. 'Pierre en de soldaatjes' is een waar gebeurd verhaal. Het is een klucht tussen de gelaten, dwarse, spotdrijvende en ongeïnteresseerde dienstplichtigen en de fanatieke, rechtlijnige beroepsmilitairen. 'Pierre en zijn knocking on Heaven's door' beschrijft een hilarische strijd tussen Petrus en een losbol die zichzelf probeert de hemel in te praten. 'Pierre en het spel met de vierde dimensie' is een uit de hand gelopen misleiding van historische feiten.

De verguisde helden (2014).

Uitgever: [Uitgeverij U2pi BV \(JouwBoek.nl\)](http://Uitgeverij_U2pi_BV_(JouwBoek.nl)); ISBN: 978-90-8759-437-4.

Deze oorlogsroman beschrijft het wel en wee van drie Nederlandse soldaten uit het Brabantse Best, in de aanloop naar en de periode van de tweede wereldoorlog. De roman is grotendeels gebaseerd op waargebeurde verhalen. De rest komt van getuigenverklaringen en uit overlevering. Elkaar tegensprekende gegevens en losse einden zijn door de auteur naar eigen inzicht gebruikt. De namen van de hoofdpersonen zijn fictief. Tevens is het een eerbetoon aan hen die alles hebben gegeven, voor een oorlog die zij niet konden winnen.

De gescheiden tweeling (2015).

Uitgever: Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN: 978-90-8759-570-8.

In de vroege ochtend van 13 augustus 1961 werd gestart met de bouw van de 'Berlijnse Muur'.

Later werden alle Warschaupactlanden door het 'Ijzeren Gordijn' hermetisch van het Westen afgesloten. De avond daarvoor wist Erik Schmidt samen met zijn vriendin nog net op tijd het vrije Westen te bereiken. Dit met hulp van zijn tweelingbroer Walter. De beide jongens hadden erom geloot: De ene broer zou door de andere naar het Westen worden geholpen. De ander bleef achter om voor hun moeder te zorgen. Beiden hadden er toen geen flauw benul van dat ze als gevolg van de Koude Oorlog jarenlang van elkaar gescheiden zouden zijn. Pas ruim tien jaar later werd door de DDR-regering familiebezoek mondjesmaat toegestaan; Niet op humanitaire gronden maar puur om economische redenen. Door incompetentie en eigenzinnigheid van haar leiders stevende het land regelrecht op een bankroet af. Om haar burgers de mond te snoeren voerde de geheime politie, de gevreesde STASI, een meedogenloos beleid uit. Hier groeide het plan van Erik en zijn oom Kurt om de Oost-Duitse autoriteiten te misleiden. Door dit uiterst sluwe plan werden hun tegenstanders misleid en tegen elkaar uitgespeeld. Het doel was om in de eerste plaats de druk op Walter en zijn gezin te verlichten. Later zou dit plan de basis van een spectaculaire en bloedstollende ontsnapping uit een van de laatste Europese dictaturen worden.

Vlucht uit eigen land (2016).

Uitgever: United p.c. ; ISBN: 978-3-7103-2787-2

Jorg van den Berg ziet zijn toekomst binnen Nederland met argusogen aan. Bijna dagelijks ervaart hij de incompetentie van de overheid. Inmiddels heeft de terreurgroep IS West-Europa in haar greep. Onze miljarden bijdrage aan het zo goed als failliete Griekenland verdwijnt in een bodemloze put, terwijl het aantal gaarkeukens bij ons toeneemt, maar het kan nog erger. Door de vele Informatie Technologie blunders bij de overheid gaat er veel mis. Dit zorgt niet alleen voor een financiële chaos, maar treft ook willekeurige burgers. Zo overkwam dit ook Jorg. Door een persoonsverwisseling wordt hij voor een terrorist aangezien met alle gevolgen van dien.....

Duivelse wind (2018).

Uitgever: Lecturium; ISBN 9789492908049 (als e-book),
9789492908049 (als boek)

De wereld en vooral West-Europa zijn de laatste jaren het doelwit van verschillende terroristische aanslagen geweest. Door samenwerking van onze geheime diensten probeert men deze beestachtige en vooral laffe daden in de kiem te smoren. Het is een uiterst moeilijk gevecht tegen een onzichtbare en daarom ongrijpbare vijand, maar met vallen en opslaan worden er successen geboekt. Ook onze geheime dienst, de AIVD, ziet regelmatig kans een ophanden zijnde aanslag op het laatste moment te verijdelen, maar de terroristen zitten ook niet stil. Werden de aanslagen een paar jaar geleden nog door een paar radicale fundamentalisten gepleegd; in dit boek zitten er getrainde oorlogsveteranen achter. Door hun ervaring in het veld zijn ze veel vindingrijker en daarom nog gevaarlijker. In het diepste geheim wordt een allesvernietigende aanslag

voorbereid. Dit moet de moeder der aanslagen worden. Het operatiegebied is Nederland. Dankzij een goede tip van twee vrienden, Jeroen van den Berg en Aamir Abbas, wordt onze AIVD op dit groeiende gevaar gewezen. Het is de start van een bloedstollend kat-en-muis-spelletje tussen een groep fanatieke, nietsontziende moordenaars die handelen in naam van Allah en onze geheime dienst. Het spelletje onttaardt in een titanenstrijd waarbij Nederland naar de rand van de afgrond wordt gedreven. De inzet is hoog; mocht de aanslag lukken dat stevent Nederland af op een nationale ramp die zijn weerga niet kent.....

01: Een excursie en een ontmoeting met vergaande gevolgen

Een paar jaar terug had de motorclub van Pierre een langweekend 'Mosselen eten' in Zeeland gepland. Natuurlijk waren Pierre en Dorien weer van de partij. Het was bijna een jaarlijks terugkerend ritueel. Zodra de eerste verse mosselen aan land werden gebracht, begon het bij de meeste lekkerbekken weer te kriebelen. Met een grote groep knorden we naar dit Walhalla van deze zeevruchten, in een klein dorpje in Zeeuws-Vlaanderen. Na afloop van deze geweldige dis sliepen we moe maar voldaan in een geriefelijk hotelletje, want kamperen hoorde er al jaren niet meer bij. De gemiddelde leeftijd had daar al een streep doorgetrokken. Bij de heenreis was nog een kleine valpartij geweest. Aangezien het herfst was, was ook de oogsttijd voorbij. In Zeeland betrof dat niet alleen aardappelen en mais, maar ook nog suikerbieten. Het nadeel van dit landbouwproduct is dat het een soort slijm achter laat. Hierdoor worden de wegen spekglad met een smeelige modderlaag. Op een zeker moment draaiden we een landelijk weggetje in. Doordat er meerdere velden waren gerooid werd naarmate we vorderden, de modderlaag met de vette klei, dikker en dikker. Op den duur was omkeren gevaarlijker dan doorrijden. Al gauw zochten we de berm op om op het schone gras ongeschonden verder te kunnen. Pierre reed rechts, dus al snel was hij weer op veilige grond. De motor links na hem redde het net niet en ging onderuit. Door het stapvoetse gangetje waren er geen gewonden, echter wel de nodige materiele schade. Achteraf

hebben we nog gehoord dat de schade door Rijkswaterschap werd vergoed, omdat zij verantwoordelijk zijn voor een veilige weg of afzetting. Beide zaken ontbraken. Dit was dan ook het enige minpuntje in het prachtige weekend. De vele dijkweggetjes, de kleine pittoreske dorpjes en vooral de rust die dit boerenachterland uitstraalde was een feest om te zien en te ervaren. Om het weekend ook nog een cultureel tintje te geven stond er nog een excursie naar de Belgische kerncentrale 'Doel' op het programma. Deze lag onder de rook van Antwerpen, een dertigtal kilometers van het hotel af, zodat ze er in een mum van tijd waren. Natuurlijk wisten ze er al een beetje vanaf, want kernenergie is op zich niets nieuws. Daarom was het goed om dit eens van dichtbij te zien. Voor de ene was het oersaai hokuspokus en voor de ander een geweldige wetenschap. Dus daarom hadden een aantal andere leden een andere dagbesteding gevonden. Toch waren ze als de groep voor de excursie groot genoeg om geen verkeerde indruk te maken. Dat klinkt vreemd, maar vaak moeten bij excursies zaken vooraf worden afgesproken. Het is voor de initiatiefnemer en de gids dan ook erg vervelend als er maar een paar man komen opdagen. Later zou blijken dat dit helemaal geen punt was, daar er nog meer bezoekers waren die aan de rondleiding meededen.

De groep werd welkom geheten door een gids met een sappige, Vlaamse tongval. Aangezien de meeste leden van onze motorclub uit Zuidoost Brabant kwamen, waren ze wel gewend aan het Vlaams wat in hun grensstreek met België werd gesproken, maar dit was een geheel ander dialect. Dit klonk als het Twents waarbij de harde klinkers binnensmonds worden uitgesproken. Echter heel veel van zijn verhaal was

aanschouwelijk zodat wij een goed beeld kregen. We werden een kleine bioscoop ingeleid en niet veel later startte de promotiefilm. Zoals in elke promotiefilm, in elke willekeurig bedrijf, stond het verhaal vol met heroïsche staaltjes van vernieuwing, beleid en techniek. Op zich is daar niets mis mee, maar de ervaring leert dat dit altijd maar één kant van het verhaal is en natuurlijk zijn wij als Nederlanders sceptisch van aard, dus eerst zien en dan geloven. De kerncentrale Doel bestaat uit vier kernreactoren van het type PWR, een afkorting in het Engels voor Druk-Water-Reactor. De centrale ligt op linkeroever van de Schelde, vlakbij het dorpje Doel. Kerncentrale Doel is goed voor vijftien procent van de totale vraag naar elektriciteit in België. Kernreactoren Doel I en II zijn in negentienvijfenzeventig in gebruik genomen. Kernreactor III volgde zeven jaar later en voor kernreactor IV kwamen daar nog eens drie jaar bij. Bij het testen van het ontwerp werden rampen nagebootst. Men onderzocht niet alleen hoe de centrale zich zou houden bij zware stormen, tsunami's en orkanen, maar ook bij aardbevingen. Volgens de toelichting zou de centrale een aardbeving van vijf-punt-zeven op de schaal van Richter kunnen doorstaan. Het principe van kernenergie werd op een eenvoudige manier uitgelegd: Als basis wordt de stof Uranium gebruikt. Bij splitsing daarvan komt warmte vrij. Deze warmte wordt gebruikt om water in stoom om te zetten. Deze stoom drijft dan op zijn beurt een stoomturbine aan, die de elektrische stroom als eindproduct genereert. Men gebruikt Uranium omdat het element radioactief is. Dat wil zeggen dat het met splitsing van de atomen steeds kleinere deeltjes van zichzelf verliest. Dit verklaart de kettingreactie en daar komt heel veel

energie bij vrij. Een nadeel is dat de straling slecht is voor de mens en het milieu. Het bedrijf had een heel streng beleid rond het veilig omgaan met deze stof.

Na de film werden ze door de gids naar buiten geleid om de rest van de kerncentrale te bezoeken. Natuurlijk mochten ze niet overal komen maar dat werd voor zoete koek aangenomen. Tenslotte mag je in het leger en hightechbedrijven ook niet alles zien. Toch viel Pierre iets vreemds op. Dat had niet direct met de excursie te maken, maar meer met een bepaalde bezoeker. In de groep liep iemand met een 'Hoodie' rond. Dat is een muts op een trui of vest met capuchon waar pubers in rondlopen. Dit zou in het normale straatbeeld nog kunnen. Echter op een excursie als deze komt dat vreemd over. Pierre viel het ook op dat deze figuur constant van positie in de groep veranderde. Dit gedrag viel nog meer op toen hij zich wat meer in de dichtere groepjes wilde mengen. Pierre was niet de enige die dit opviel want hij zag verschillende veiligheidsmensen op de achtergrond opdoemen. Deze waren bezig om hem in te sluiten. Plotseling stond de man voor hem en keek Pierre doordringend aan. Pierre had het gezicht van een Marokkaanse puber verwacht, daarom was hij zo verrast dat er onder de hoodie een gezicht van een blanke man van middelbare leeftijd verscheen. 'Meneer, als mij iets overkomt wilt u dat dan de redactie van de Antwerpse Gazet laten weten. U moet vragen naar Willem Freriks, 'Willem Freriks'' riep hij paniekerig Pierre toe. Het volgende moment werd de man hardhandig door de veiligheidsmensen weggesleept en afgevoerd. De gids verontschuldigde zich voor het voorval en deed het af met een opmerking dat elke willekeurige mafkees zich voor een excursie kan aanmelden. Dit

was natuurlijk niet waar want sinds het wereldwijde terrorisme steeds meer het openbare leven wil verzieken, heeft elk bedrijf haar veiligheidsmaatregelen verscherpt. De gemoederen werden weer rustig en een uur later liep de excursie op haar eind. De gids werd voor zijn inzet bedankt en de groep bezoekers zwerfde weer uit naar de parkeerplaats. Ze moesten omrijden, daar net buiten het terrein van de kerncentrale een ernstig verkeersongeluk was gebeurd. Met een mager herfstzonnetje reden we weer terug naar ons hotel in het Nederlandse Zeeuws-Vlaanderen. Pierre kon die nacht de slaap niet pakken. De woorden van de man met de hoodie en het verkeersongeluk maalde door zijn hoofd. Dit was niet toevallig en beide zaken hadden iets met elkaar te maken, was zijn groeiende overtuiging. Onrustig viel hij in slaap. De volgende morgen dronk hij flink wat koffie bij het ontbijt om wakker te worden en vooral te blijven. Dat zou niet nodig zijn, want zijn blik viel op iets wat hem acuut weer alert maakte. Hij zag een krant op tafel liggen, die zojuist was bezorgd. Met grote letters stond op de voorpagina: 'Journalist Paul Francks dodelijk verongelukt. Dader is doorgereden en voortvluchtig. Francks werd landelijk bekend door zijn kritiek op kerncentrale Doel.....'

02: Verraad

De enorme klap van het ongeluk was tot in de verre verte te horen geweest. Louis van Turnhout had de klap ook gehoord. Samen met zijn collega's had hij de dissident buiten gezet. Als hoofd Beveiliging had hij die beslissing genomen. Het angstzweet liep langs zijn rug omlaag en hij moest alle zeilen bijzetten om niet in paniek te raken. Volgens het protocol mochten veiligheidsmensen tijdens hun dienst het terrein niet verlaten. Een van de beveiligers had het alarmnummer gebeld en toesnellende diensten van politie en brandweer waren snel ter plaatse. Meteen begon de politie de rampplek af te zetten en het verkeer om te leiden. De brandweer plaatste een scherm zodat nieuwsgierigen het bloederig tafereel niet konden zien. Een ziekenwagen baande zich een weg door het naar de kant uitwijkende verkeer. Boven het scherm was nog een klein stukje van de verongelukte Citroen 2cv te zien. Later zou uit getuigenverklaringen blijken dat de veroorzaker in een zware fourwheeldrive met een enorme snelheid op het fragiele wagentje was ingereeden. De nummerplaat was zeer modderig zodat er geen kenteken was te achterhalen en omdat de ramen waren voorzien van privacy glas kon men ook geen chauffeur of inzittenden omschrijven. Gezien de handelingen van de brandweer vermoedde men dat het slachtoffer of de slachtoffers bekneld zaten want er werd groot materiaal aangevoerd. Inmiddels stond ook al een sleepwagen klaar om het wrak af te voeren. Toen even later een lijkwagen verscheen begreep iedereen wat dat inhield. Louis van Turnhout zag dit vanuit zijn kantoor en viel huilend op de grond. Hij was op de rand van een

complete zenuwzinking. Zijn medewerkers snelden toe en waren compleet verrast door deze situatie. Ze vroegen zich openlijk af wat hun baas bezielde. Louis was bij calamiteiten voor hun altijd de rots in de branding geweest. Stress en paniek stonden niet in zijn woordenboek. Wat zij niet wisten, was dat Louis van Turnhout direct na de uitzetting van de dissident de telefoon had gepakt. Zijn medewerkers dachten dit voor het bereiken van het alarmnummer was: maar later zou blijken dat dit voor geheel iemand anders was. Hij moest het doorgeven als de journalist Paul Francks weer ongevraagd de kerncentrale bezocht en verliet. Voor de duidelijkheid: dit deed Louis van Turnhout niet vrijwillig en zijn opdrachtgever was iemand waar niet mee te spotten viel.....

Ahmed Bursa was ziedend van woede op Yazdan Khomeini. In zijn optiek had deze arrogante boer uit de Afghaanse bergen hem niet alleen verraden maar, erger nog, hem van zijn aanzien in het criminele milieu beroofd. Van de een op andere dag was hij gedegradeerd van een succesvol zakenman tot niets. Zijn handel in drugs was vrijwel meteen na zijn arrestatie overgenomen door andere families in de Antwerpse haven. Hij had zich voorgenomen om na zijn vrijlating deze Afghaan en zijn hele familie uit te moorden. Ondanks zijn arrestatie had hij toch geluk gehad. Hij had een milde straf gekregen; niet omdat hij dat verdiende maar omdat hij de rechter in zijn zak had. Hij wist van de geheimen van die man en dat liet hij heel subtiel tijdens zijn zaak aan hem weten. Als straatarme emigrant was hij jaren geleden een theehuis in de Antwerpse deelgemeente Borgerhout begonnen. Zo legde hij zijn eerste contacten in de Antwerpse boven- en onderwereld. Door chantage en bedrog

bouwde hij een drugsimperium op en kon zich de leider van de Turkse plaatselijke maffia noemen. Binnenkort zou hij weer een vrij man zijn, maar Ahmed Bursa moest wel helemaal opnieuw beginnen. Zijn medewerkers van destijds waren er niet meer. Bij de razzia was een groot aantal van hen ook gearresteerd en voor lange tijd opgesloten. Degenen die de dans ontsprongen waren, hadden zich tegen hem gekeerd en waren naar andere families overgelopen. Ook was hem ter ore gekomen dat Yazdan Khomeini was verongelukt tijdens een achtervolging in Nederland. Knarsetandend had hij dit nieuws aangehoord. Het ontnam hem niet alleen de kans om met hem af te rekenen maar meer nog om zijn respect opnieuw af te dwingen. Door Yazdan Khomeini op een gruwelijke manier aan zijn einde te laten komen zou hij binnen het criminele milieu opnieuw hebben laten zien dat er met hem niet te spotten viel. Berooid van alle eigenwaarde en vol van frustraties verliet hij op een koude wintermorgen de gevangenis. Met zijn laatste centen huurde hij een schimmelig appartement boven een obscuur winkelpand. Toch zag hij zichzelf niet naar de goot afglijden want in principe was hij van nature een trots man. Zijn leven had pieken en dalen gekend. Hij was enorm vindingrijk en tijdens de komende lange en eenzame nachten zou hij zijn nieuwe plannen uitbroeden. Overdag bezocht hij de Turkse theehuizen in zijn wijk en legde zo zijn eerste contacten. Hij vermeed oude contacten omdat zij mogelijk gelinkt waren aan maffiafamilies die zijn drugshandel hadden overgenomen. Ahmed Bursa overwoog een rip deal, maar dat was op dit moment nog te gevaarlijk. Hij was alleen en deze families waren inmiddels zo

machtig dat het bij voorbaat zou mislukken met alle gevolgen
vendien.

Van deze ontwikkelingen kreeg Pierre van den Berg weinig mee. Vrijwel direct na zijn lang weekend in Zeeuws-Vlaanderen had hij contact opgezocht met Willem Freriks van de Antwerpse Gazet. Normaal deed hij zoiets niet maar dit was iets anders. De later verongelukte journalist Paul Francks had hem het dringend toegeroepen en kort daarna was hij dood. Hij zag het verzoek van deze journalist dan ook meer als een laatste wens en daar voldoe je aan, zeker als je een beetje integer bent. Pierre zag dit dan ook als een plicht maar het zou nog een hele tour worden. Hij had de afgelopen dagen diverse keren naar de redactie van de Antwerpse Gazet gebeld en zou teruggebeld of doorverbonden worden, maar hij werd van het kastje naar de muur gestuurd. Meneer Freriks was die ochtend wel op de zaak geweest maar daarna weer snel vertrokken. Pierre was het op een zeker moment zat en vroeg om zijn e-mailadres. Schoorvoetend werd deze gegeven. Hij wachtte nog een paar dagen en besloot Willem Freriks te mailen. Hoe langer hij over dat kat-en-muis spelletje met de Antwerpse Gazet nadacht hoe te vreemder vond hij deze gang van zaken. Zijn zesde zintuig zei dat er iets niet klopte. Daarom besloot hij om de mail vanaf zijn zakelijke laptop te versturen omdat het zo mogelijk voor een onschuldige, zakelijke benadering door kon gaan. Wat Pierre niet kon weten was dat Willem Freriks was ondergedoken nadat hij ter nauwer nood zelf aan een aanslag was ontkomen en zijn belagers hem op de hielen zaten. Pierre zou ook dan geen reactie op zijn e-mail krijgen. Hij wachtte dit een paar weken af en besloot toen maar zijn actie te stoppen. In zijn optiek had hij